

บันทึกข้อความ

กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน
เลขที่รับ..... ๗๖๕
วันที่..... ๑๓ ก.พ. ๖๗
เวลา..... ๑๐.๕๕

ส่วนราชการ กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน โทร. ๑๗๖๐ ต่อ ๒๒๐๔

ที่ กษ ๐๘๓๗.๐๒/ ๑๗๐

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอส่งสรุปรายงานการอบรม (e - Learning) ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ครั้งที่ ๑

เรียน ผอ.กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน

ตามที่ข้าพเจ้า นางสาวปัทมา เพื่อแม่ ได้เข้าเรียนหลักสูตร e-Learning ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) จำนวน ๑๓ เรื่อง ตามหลักสูตรนัการบริหารการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ระดับต้น (นบต.) นั้น

ในการนี้ ได้ดำเนินการสรุปรายงานการเข้าเรียนหลักสูตร Learning เสร็จเรียบร้อยแล้ว จำนวน ๑ เรื่อง จึงขอส่งสรุปรายงานการพัฒนาความรู้และใบประกาศนียบัตรมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ปัทมา เพื่อแม่

(นางสาวปัทมา เพื่อแม่)

นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

เรียน ผอ. กนผ.

เพื่อโปรดทราบและลงนามในเอกสารแนบ

(นางสาวอมรรัตน์ สระเพ็ชร)

นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ

ผู้อำนวยการกลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน

ลงนามแล้ว

- ศก. / อภก. รวบรวม

(นายันทพล หนองหารพิทักษ์)

ผู้เชี่ยวชาญด้านวางแผนการใช้ที่ดิน

รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน

๑๓ ก.พ. ๖๗

รายงานสรุปการอบรม/สัมมนา/พัฒนาความรู้/ประชุมเชิงปฏิบัติการ/และเป็นวิทยากร
กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ.....นางสาวปัทมา.....นามสกุล.....เพื่อแม่.....
ตำแหน่ง.....นักวิชาการเกษตรชำนาญการ.....กลุ่ม/ฝ่าย.....กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน.....

หลักสูตร/หัวข้อเรื่องอบรม/สัมมนา/พัฒนาความรู้
.....อบรมหลักสูตรออนไลน์ e-learning หัวข้อ “จุดมุ่งหมายของวินัยข้าราชการพลเรือนและบทบาทของผู้ดำเนินการทางวินัย”
สถานที่อบรม/สัมมนา/พัฒนาความรู้
.....กรมพัฒนาที่ดิน.....

หน่วยงานที่จัดฝึกอบรม/สัมมนา/พัฒนาความรู้
.....OCSC Learning Portal ศูนย์การเรียนรู้ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แบบบูรณาการ.....
ตั้งแต่วันที่.....๙.....เดือน.....ธันวาคม.....พ.ศ. ๒๕๖๖.....ถึงวันที่.....๑๐.....เดือน.....ธันวาคม.....พ.ศ. ๒๕๖๖.....
เพื่อ อบรม สัมมนา อื่นๆ ระบุ.....

ส่วนที่ ๒ สิ่งที่ได้รับจากการอบรม/สัมมนา/พัฒนาความรู้

๒.๑ รายงานสรุปเนื้อหาสาระสำคัญในการอบรม/สัมมนา/พัฒนาความรู้ฯ

สรุปเนื้อหา e-Learning หัวข้อ

“จุดมุ่งหมายของวินัยข้าราชการพลเรือนและบทบาทของผู้ดำเนินการทางวินัย”

“วินัยข้าราชการ” หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติ ที่ทางราชการกำหนดให้ข้าราชการ จะต้องยึดถือและปฏิบัติ หรือลักษณะทางพฤติกรรมที่ข้าราชการแสดงออกมาในทางที่ถูกที่ควรอันเป็นการควบคุมตนเอง ให้แสดงพฤติกรรมที่ถูกระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือแบบแผนที่ทางราชการกำหนดไว้โดยข้าราชการต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ รักษาความลับ ไม่รายงานเท็จ ไม่กลั่นแกล้งกัน ไม่ประมาทเลินเล่อ ฯลฯ

“การรักษาวินัย” หมายถึง การที่ข้าราชการพลเรือนปฏิบัติตามวินัย ที่กำหนดไว้ รวมถึงการที่ผู้บังคับบัญชา จะต้องส่งเสริมและดูแลระมัดระวังให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่กระทำผิดวินัยด้วย

“จุดมุ่งหมายของการกำหนดให้มีวินัยข้าราชการ”

๑. เพื่อความเจริญ ความสงบ เรียบร้อยของประเทศชาติ
๒. เพื่อให้ราชการดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ
๓. เพื่อความผาสุกของประชาชน
๔. เพื่อสร้างภาพพจน์ชื่อเสียงที่ดีของทางราชการ

“แนวทางการรักษาวินัย”

๑. เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย โดยจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ คือ

- การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สร้างศรัทธา นำไปในทางที่ดี
- การฝึกอบรม ให้ความรู้ เตือนสติ ปรับทัศนคติ ปรับพฤติกรรม
- การสร้างขวัญและกำลังใจ โดยการจัดให้มีสิ่งส่งเสริมขวัญและกำลังใจ
- การจูงใจและเทคนิคอื่น ๆ

๒. ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยโดยการเอาใจใส่ คอยสังเกตการณ์ และขจัดเหตุ

๓. ปราบปรามผู้กระทำผิดวินัย เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาขั้นต้นต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุมอบโดยเร็ว และรีบดำเนินการสั่งให้สืบสวนว่ามีมูลหรือไม่ ถ้าเห็นว่ามีมูลต้องดำเนินการทางวินัยโดยเร็วด้วยความยุติธรรมปราศจากอคติ หากผู้บังคับบัญชาละเลยหรือไม่สุจริต ถือว่ากระทำผิดวินัย

“สาเหตุการกระทำผิดวินัย”

๑. การปล่อยปละละเลยของผู้บังคับบัญชา
๒. โอกาสเปิดช่องล่อใจ
๓. ความจำเป็นในการครองชีพ
๔. งานล้นมือ
๕. อบายมุข ๖
๖. ตัวอย่างไม่ดี
๗. ขวัญไม่ดี เฉลอใจ ชะล่าใจ

“เหตุที่ทำให้หย่อนวินัย”

๑. ขาดความสำนึกในหน้าที่
๒. ขาดขวัญกำลังใจ
๓. ขาดความร่วมมือร่วมใจ
๔. ขาดความรับผิดชอบ
๕. ขาดอุดมการณ์
๖. ขาดการรักเกียรติศักดิ์ศรี
๗. ขาดความสุจริตใจ

“การดำเนินการทางวินัย” หมายถึง กระบวนการทั้งหลายที่กระทำเป็นพิธีการตามกฎหมาย เมื่อข้าราชการมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

ปรัชญาการดำเนินการทางวินัย ได้แก่ หลักความยุติธรรม (Justice) หลักความเป็นธรรม (Fairness) และหลักความรวดเร็ว (Promptness)

การดำเนินการทางวินัย ได้แก่

๑. การตั้งเรื่องกล่าวหา
๒. การสอบสวน
๓. การพิจารณาความผิดและโทษ
๔. การสั่งโทษหรืองดโทษ
๕. การดำเนินการต่าง ๆ ระหว่างการสอบสวน เช่น การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการ

“บทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย”

- มาตรา ๙ อำนาจ ก.พ.
- มาตรา ๑๖ อำนาจ อ.ก.พ. กระทรวง
- มาตรา ๑๘ อำนาจ อ.ก.พ. กรม
- มาตรา ๒๐ อำนาจ อ.ก.พ. จังหวัด
- มาตรา ๔๒ แนวทางการดำเนินการทางวินัย
- มาตรา ๕๙ การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ทดลองปฏิบัติราชการ
- มาตรา ๖๙ การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกสั่งให้ประจำส่วนราชการ
- มาตรา ๗ การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกสั่งให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน
- มาตรา ๙๐-มาตรา ๑๐๖ บทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้มีหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัย แบ่งออกเป็น

๑. ผู้สอบสวน ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา กรรมการสอบสวน
๒. ผู้เสนอแนะความผิดและโทษ ได้แก่ ผู้ตรวจสำนวน ผู้บังคับบัญชา
๓. ผู้พิจารณาความผิดและกำหนดโทษ ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา อ.ก.พ และ ก.พ.

๔. ผู้สั่งลงโทษหรือดโทษ ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา

ทั้งนี้ผู้ดำเนินการทางวินัยนั้นจะต้องมีความรอบรู้ มีคุณธรรมและมีความกล้าหาญ
“หน้าที่ของผู้ดำเนินการทางวินัย”

๑. แสวงหาความจริง

๒. วินิจฉัยข้อเท็จจริง

๓. เสนอแนะการลงโทษ

“บทบาทของผู้ดำเนินการทางวินัย” แบ่งออกเป็น บทแข็ง บทกลาง และบทอ่อน ดังนี้

๑. บทแข็ง ได้แก่ เป็นผู้ทำตามกฎหมาย ผู้ปราบปราม ผู้รักษาประโยชน์ทางราชการ ผู้รักษาสีบททางราชการ และผู้แสวงประโยชน์

๒. บทกลาง คือ ผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม

๓. บทอ่อน คือ ผู้ทำตามนโยบาย ผู้ประนีประนอม ผู้รักษาประโยชน์ของข้าราชการ ผู้รักษาตัวรอด และผู้แสวงบุญ โดยมีรายละเอียดลักษณะบทบาทของผู้ดำเนินการทางวินัย ดังนี้

๑. เป็นผู้ทำตามกฎหมาย เป็นผู้ที่มิทศนคติที่จะตามกฎหมาย โดยไม่สนใจต่อหลักการอื่นใดตามกฎหมาย โดยไม่คำนึงถึงผลที่ตามมามุ่งแต่จะพิจารณาความผิด โดยไม่สนใจที่จะหาความจริงและความยุติธรรม

๒. ผู้ทำตามนโยบาย มีทัศนคติที่รักษาผลประโยชน์ของผู้ใหญ่โดยไม่สนใจหลักการอื่นใด ฟังแต่นโยบายของผู้ใหญ่มากกว่าฟังข้อเท็จจริง

๓. ผู้ปราบปราม มีทัศนคติเอาเรื่องโดยมุ่งแต่หาความผิดและหาทางลงโทษโดยไม่คำนึงผลที่จะได้ และมุ่งแต่ปราบปรามโดยไม่สนใจที่จะหาทางส่งเสริมวินัย

๔. ผู้ประนีประนอม มีทัศนคติไม่เอาเรื่องโดยมุ่งแต่จะทำให้การระงับเรื่องมากกว่าที่จะให้ได้ความจริงและยุติธรรม ทั้งนี้คำนึงบุคคลมากกว่าหลักการ

๕. ผู้รักษาประโยชน์ทางราชการ มีทัศนคติขนทรายเข้าวัด โดยมุ่งที่จะให้ทางราชการได้ประโยชน์มากที่สุดโดยไม่สนใจว่าผลจะตกแก่ข้าราชการอย่างไร มุ่งแต่ที่จะตัดปัญหายุ่งยากของทางราชการโดยไม่คิดจะแก้ปัญหาให้ข้าราชการ

๖. ผู้รักษาประโยชน์ของข้าราชการ มีทัศนคติให้ความคุ้มครอง ความเป็นธรรม และความมั่นคงของข้าราชการ โดยยึดหลักเช่นเดียวกับทางอาญาว่า ปล่อยคนทำผิด ๑๐๐ คน ดีกว่าลงโทษผู้ไม่มีความผิดเพียงคนเดียว และมุ่งจะใช้พรหมิหาร ๒ คือ เมตตาและกรุณา เพื่อคุ้มครองข้าราชการ

๗. ผู้รักษาสีบททางราชการ มีทัศนคติที่รู้ว่าผู้มีอำนาจจะบันดาลให้เป็นไปอย่างไรก็ได้ คือ มุ่งแต่จะใช้อำนาจรวมมากกว่าที่จะให้ข้อเท็จจริงกระจ่างชัด ใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล

๘. ผู้รักษาตัวรอด มีทัศนคติไม่อยากเป็นศัตรูกับใคร โดยมุ่งที่จะหลบเลี่ยง แบ่งรับแบ่งสู้ ไม่เอาตัวเข้าไปผูกพัน

๙. ผู้แสวงประโยชน์ มีทัศนคติที่เห็นผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหยื่อ โดยมุ่งหาประโยชน์มากกว่าจะหาความเป็นจริงและความยุติธรรม มีความเอนเอียงไปในทางที่ตนจะได้รับประโยชน์

๑๐. ผู้แสวงบุญ มีทัศนคติที่เห็นผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ตกทุกข์ได้ยากที่ควรช่วยเหลือ โดยมุ่งที่จะหาทางช่วยเหลือมากกว่าที่จะหาความเป็นจริงและความยุติธรรม มีความเอนเอียงเข้าข้างผู้ถูกกล่าวหา

๑๑. ผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม มีทัศนคติที่จะทำให้ได้รับความเป็นธรรม มีมโนธรรม คือมีสติ รู้สำนึก ไม่มีอคติ ไม่มีอุปทาน โดยมุ่งที่จะแสวงหาความจริงและความยุติธรรม มุ่งพิจารณาทั้งในทางที่จะฟังว่าทำความผิดและในทางที่ไม่ได้ทำความผิด

“ข้อควรคำนึงในการดำเนินการทางวินัย”

๑. ความผิดทางวินัยไม่มีอายุความ

๒. การลงโทษต้องดำเนินการระบวนการตามกฎหมาย

๓. ผู้สั่งลงโทษต้องเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจตามกฎหมาย

๔. สภาพการเป็นข้าราชการ แบ่งออกเป็น ขณะกระทำผิด หรือ ขณะลงโทษ

“ข้าราชการพลเรือนสามัญ ต้องไม่กระทำการอันเป็นข้อห้าม” ดังต่อไปนี้

๑. ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงาน โดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

๒. ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้าม ผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

๓. ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

๔. ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

๕. ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

๖. ต้องไม่เป็นการจัดการหรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท

๗. ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ

๘. ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

๙. ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชน ผู้มาติดต่อราชการ

๑๐. ต้องไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ทั้งนี้ ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงมีดังต่อไปนี้

๑. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

๒. ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผล อันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๓. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลา เกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

๔. กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

๕. ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้าย ประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

๖. กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๗. ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๘. ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง และมาตรา ๘๒(๑๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓(๑๐) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนด ให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๒.๒ ประสบการณ์/ประโยชน์ที่ได้รับ /การประยุกต์ใช้กับหน่วยงาน

 ต่อตนเอง

- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนและบทบาทของผู้ดำเนินการทางวินัย
- เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย ข้อห้ามและความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันกับการปฏิบัติตนเองในการรับราชการ

 ต่อหน่วยงาน / การนำมาประยุกต์ใช้กับหน่วยงาน

- สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอบรมมาใช้ในการปฏิบัติงานให้มีความถูกต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

๒.๓ ปัญหาและอุปสรรคในการอบรม/สัมมนา/พัฒนาความรู้ฯ

-

๒.๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

-

ลงชื่อ..... ทิภา เวชเช

(..... นางสาวทิภา เวชเช)

ตำแหน่ง..... นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

ผู้รายงาน

วันที่..... ๑๓

เดือน..... กุมภาพันธ์

พ.ศ. ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๓ ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

() ทราบ

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... สมชาย

(..... นายสมชาย หนองหารพิทักษ์)

ตำแหน่ง..... ผู้เชี่ยวชาญด้านวางแผนการใช้ที่ดิน

รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน

วันที่..... ๑๓

เดือน..... กุมภาพันธ์

พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
ขอมอบประกาศนียบัตรฉบับนี้ให้เพื่อแสดงว่า

นางสาวปัทมา เพื่อแผ้ว

ได้ผ่านการพัฒนาทางไกลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

วิชา จุดมุ่งหมายของวินัยข้าราชการพลเรือนและบทบาทของผู้
ดำเนินการทางวินัย

[รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 3 ชั่วโมง]
ให้ไว้ ณ วันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2566

[นายปยวัฒน์ ศิวรักษ์]
เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

